

Arrest

nr. 166 591 van 27 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Mtskheta (Georgië) en u woonde in Tbilisi. U bent de zoon van Naile K. (O.V. 6.609.311) en de broer van Nino K. (O.V. X) en Nato K. (O.V. X).

Midden jaren negentig verkoopt u uw appartement in Tbilisi aan ene Roliko, toen lid van de maffiabende ‘mkhedrioni’ die connecties heeft bij de autoriteiten. Roliko komt jullie financiële afspraak niet na en wil uiteindelijk van u af: door zijn toedoen wordt u door de politie opgepakt en veroordeeld voor vermeend druggebruik. U belandt in de gevangenis. Als u in 1999 een milder gevangenisregime

krijgt en af en toe thuis mag verblijven, neemt u in 1999 de benen en gaat u naar Rusland (Moskou). Na een aantal maanden keert u evenwel terug naar Georgië.

Eenmaal terug in Tbilisi zoekt u Roliko weer op om de rest van uw geld te eisen. U dreigt ermee dat u zijn buitenechtelijke relatie zal bekend maken indien hij niet betaalt. Dit is niet naar de zin van Roliko: hij laat u opnieuw oppakken. U wordt weer veroordeeld, dit keer voor ontduiking van uw vorige straf en voor zagezegde geldafpersing. Zo belandt u een tweede keer in de gevangenis.

Bacho Akhalaia (lid van de partij UNM) komt midden jaren 2000 aan het hoofd van het Georgische Gevangeniswezen te staan. Hij regeert met harde hand over de gevangenen en maakt zich schuldig aan mishandelingen van gevangenen. Dat gebeurt ook met u en uw medegevangenen. Als u in januari 2006 verzet biedt tegen Akhalaia wordt u nog eens veroordeeld wegens weerspanningheid. U wordt vaak geslagen en mishandeld in de gevangenis. Op een bepaald moment wordt u door leden van de gevangenisdirectie zelfs verkracht met een stok. Daar zijn videobeelden van. Ze zetten u onder druk om uw medegevangenen te verraden en hen (valselyk) te beschuldigen van allerlei dingen. Daardoor raakt u ook bij u medegevangenen in diskrediet en wordt u door hen zelfs aangevallen.

Tijdens uw detentie krijgt u af en toe bezoek van medewerkers van de Georgische ombudsman (Sozar Subari). U legt bij hen verklaringen af over de mishandelingen in de gevangenis en zij stellen uw fysieke toestand vast als gevolg van de slagen die u krijgt. Ze raden u aan klacht in te dienen tegen Akhalaia en de gevangenisdirectie maar u doet dat niet omdat zij anders de beelden van uw verkrachting zouden openbaar maken.

In 2012 komt de Georgian Dream aan de macht in Georgië, ten nadele van de UNM van Saakashvili en Akhalaia. De nieuwe autoriteiten voeren een nieuwe amnestiewet in en op basis daarvan wordt u vrijgelaten uit de gevangenis, eind december 2013. Vlak voor u uit de gevangenis weggaat, laat de gevangenisdirectie en een vertegenwoordiger van de Georgische overheid u weten dat u beter niets onderneemt tegen de mensen die u mishandeld hebben in de gevangenis of tegen de ondertussen reeds gearresteerde Akhalaia. Ze verlangen eigenlijk van u dat u zo snel mogelijk het land verlaat.

Uiteindelijk verlaat u uw land begin januari 2014. Met uw eigen paspoort vliegt u van Tbilisi naar Oekraïne (Kiev). In dat land verblijft u vervolgens een paar maanden in Odessa tot een vriend van u uw vertrek naar Europa kan regelen. De reis naar Europa vindt plaats in maart 2014 en legt u clandestien af, in een passagiersbus: aan de grens met Polen verstoopt u zich in de koffer. Eind maart 2014 komt u in België aan. In de zomer van dat jaar gaat u op uitnodiging van een vriend een aantal dagen naar Spanje, omdat u overspannen bent. U keert naar België terug en dient er op 18 november 2014 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw Georgische identiteitskaart, een kopie van uw Georgisch paspoort, uw origineel werkboekje, een duplicaat van uw geboorteakte, een attest van de Belgische politie, kopies van vier gerechtelijke documenten, een kopie van het Georgische Gevangeniswezen, kopies van twee brieven van en naar een oud-medewerker van de Georgische ombudsdienst en een origineel attest van uw vrijlating uit de gevangenis.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij een terugkeer naar Georgië vreest dat uw ex-medegevangenen wraak op u zullen nemen en dat u wat dit betreft niet op de bescherming van de autoriteiten van uw land kan rekenen omwille van een aantal redenen (CGVS 25.06.2015 p. 14 & p. 16-17 + CGVS 24.11.2015 p. 5 e.v.). Het Commissariaatgeneraal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS erkent dat u in Georgië lange tijd in de gevangenis heeft doorgebracht (i.e. midden jaren 90 tot 27 december 2013). U staat dit aan de hand van een aantal documenten: vonnis van de rechtbank van Rustavi uit 2006, vonnis van het Hof van Beroep van Tbilisi uit 2007, vonnis van het Hooggerechtshof van Tbilisi uit 2008, brief van het Georgische Gevangeniswezen uit 2012, vonnis van het Hooggerechtshof van Tbilisi uit 2013, attest van vrijlating uit de gevangenis uit 2013 en twee brieven uit 2015 van en naar een voormalig medewerker van de Georgische ombudsdienst (documenten 2-3-4-5-7-8-9-12). U verklaart dat u midden jaren negentig onterecht in de gevangenis belandde na een financieel geschil met ene Roliko G., een maffiafiguur met connecties bij de toenmalige autoriteiten (CGVS 25.06.2015 p. 8): de reden waarom u toen in de gevangenis belandde, houdt evenwel geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. De motieven van Roliko situeerden zich immers louter in de sfeer van persoonlijk geldgewin en financiële afrekening, wat buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie valt. In ieder geval verklaart u hieromtrent dat uw conflict van toen met deze Roliko op zich geen reden vormt

waarom u een asielaanvraag indient in België; de reden waarom u nu internationale bescherming aanvraagt vindt zijn oorsprong in wat u in de gevangenis heeft meegemaakt. U werd er immers geslagen en mishandeld door het gevangenispersoneel en onder druk gezet om medegevangenen te verraden of vals te beschuldigen (CGVS 25.06.2015 p. 15-16 + 24.11.2015 p. 5).

Welnu, in verband met uw verklaarde vrees om bij terugkeer naar Georgië problemen te krijgen met een aantal van uw ex-medegevangenen omdat u ze tijdens uw detentie zou verraden hebben, dient gezegd dat dit ook geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. De motieven van uw exmedegevangenen situeren zich immers louter in de sfeer van vergelding en interpersoonlijk conflict, wat buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie valt. In het geval u bij terugkeer naar Georgië zou blootgesteld worden aan dergelijke problemen met deze mensen, dient u zich aldus te beroepen op de bescherming van de autoriteiten van uw land. U oppert dat dit voor u niet mogelijk is, maar het CGVS deelt deze mening niet.

Om te beginnen dient benadrukt te worden dat u van de huidige Georgische autoriteiten (die in het najaar van 2012 aan de macht kwamen, ten koste van de vroegere regeringspartij UNM) in april 2013 amnestie toegewezen kreeg en zij u aldus eind december 2013 uit de gevangenis vrijlieten. Zij lieten u ook zonder problemen legaal het land verlaten begin 2014. Dit wijst allerm minst op vervolging vanwege hun kant, integendeel – het CGVS ziet niet in waarom u in deze context geen beroep zou kunnen doen op hun bescherming. U verklaart dat u op de dag van uw vrijlating (i.e. eind december 2013) te horen kreeg dat u beter uit het land kon vertrekken. Het CGVS acht deze verklaringen echter weinig aannemelijk. U heeft het meermaals over een zekere Gia die u dat zou gezegd hebben. Wat zijn volledige naam is, weet u niet, en bovendien blijft u vaag over wie of wat hij zou vertegenwoordigen: zo zou hij volgens u een vice-minister zijn van het Ministerie van Binnenlandse Zaken of van het Ministerie van Justitie of gewoon deel uitmaken van de administratie van het Gevangeniswezen in Georgië of van Binnenlandse Zaken. Later herhaalt u expliciet dat deze Gia vice-minister van Justitie was (CGVS 25.06.2015 p. 17 + CGVS 24.11.2015 p. 6-7). Als u bij uw vrijlating effectief door een vice-minister zou zijn opgedragen om het land te verlaten, kan van u toch verwacht worden dat u concreter kan aangeven wie dit precies is of welke functie hij precies bekleedt. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat er op het moment van uw vrijlating geen (vice-)minister met de naam Gia aan het hoofd stond van Justitie, en trouwens ook niet van Binnenlandse Zaken of van het Gevangeniswezen in Georgië (zijnde de instanties die u ook opsomde).

Dat de huidige autoriteiten u liever kwijt dan rijk zouden zijn zodat u geen getuigenissen of verklaringen zou kunnen afleggen over mishandelingen in de gevangenis of over het wangedrag van verantwoordelijken in de gevangnissen ten tijde van de vroegere UNM-periode (waaronder specifiek Bacho Akhalaia), zoals u verklaart (CGVS 25.06.2015 p. 17 + CGVS 24.11.2015 p. 7), valt maar moeilijk te rijmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt immers dat het bekend raken van mishandelingen in Georgische gevangnissen vanaf eind 2012 leidde tot het ontslag van twee ministers (waaronder Bacho Akhalaia) en tientallen werknemers van gevangnissen, de arrestatie van een twintigtal verantwoordelijken van de gevangenisadministratie en het openen van onderzoeken tegen tientallen betrokken personen. In navolging hiervan veroordeelde het Georgische gerecht in de loop van 2013 verschillende personen die verantwoordelijke functies hadden in de Georgische gevangnissen, waaronder die van Ksani en Rustavi waar u verklaart mishandelingen te hebben ondergaan – daarbij ook Davit Kutchua die u expliciet bij naam vernoemde (CGVS 24.11.2015 p. 8). In deze context ziet het CGVS niet in waarom men uw (bijkomende) getuigenis over dergelijke personen niet zou willen hebben en u daarentegen zelfs uit het land zou hebben weggestuurd. Wat betreft Bacho Akhalaia dient opgemerkt te worden dat hij reeds in november 2012 werd opgepakt door de huidige autoriteiten van uw land en er verschillende rechtszaken geopend werden tegen hem. Hij werd in oktober 2014 veroordeeld voor machtsmisbruik en mishandeling, waarvoor hij ruim 7 jaar gevangenisstraf opgelegd kreeg. Halverwege januari 2014 (dus kort na uw eigen vertrek uit Georgië) werd Bacho Akhalaia bovendien ook beschuldigd van mishandeling van zes gedetineerden in de gevangenis van Rustavi in 2006 – u zou ook al persoonlijk zijn aangepakt door Akhalaia en zijn kompanen (CGVS 24.11.2015 p. 6 e.v.). Aldus bent u voor de huidige Georgische autoriteiten en gerechtelijke instanties een waardevolle en belangrijke ooggetuige voor het verzamelen van bewijzen tegen Akhalaia en is het zo goed als uitgesloten dat u net daarom zou zijn opgedragen het land te verlaten of u daarom niet naar Georgië zou kunnen terugkeren. In dit opzicht is het ook maar weinig aannemelijk dat u niet op de bescherming van de huidige Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen indien u bij terugkeer problemen zou kennen met mensen die Akhalaia nog steeds steunen, zoals u aanhaalt (CGVS 25.06.2015 p. 17 + CGVS 24.11.2015 p. 8) – ook volgens de toegevoegde informatie zijn er geen concrete aanwijzingen voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat u zich, wat deze problematiek betreft, desgevallend niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de

huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen.

Een ander element dat u opwerpt, is uw vrees dat men beelden zal openbaren met daarop uw verkrachting in de gevangenis als u negatieve verklaringen zou afleggen tegen Akhalaia – om u te chanteren hadden de leidinggevenden Bregvadze en Khubodava u tijdens uw detentie in de gevangenis van Rustavi immers verkracht met een stok en daar foto's en filmpjes van gemaakt (CGVS 25.06.2015 p. 15 & p. 17 + 24.11.2015 p. 8 & p. 9). Rekening houdend met de eerdere onderzoeken van de huidige Georgische autoriteiten naar mishandelingen in de Georgische gevangenissen en de daaropvolgende veroordelingen van verschillende personen binnen het gevangeniswezen (zie boven), lijkt het weinig aannemelijk dat men gelijkaardige beelden van u kenbaar zou maken, zo deze zouden bestaan. Deze rechtszaken en veroordelingen waarnaar hier reeds verwezen werd, zijn er sinds 2012 immers gekomen nadat de wantoestanden in de Georgische gevangenissen bekend raakten via belastend videomateriaal. In deze context vraagt het CGVS zich luidop af waarom personen die in het bezit zouden zijn van video's van u, het risico zouden nemen om zich zelf aan de galg te praten en om veroordeeld te worden door het openbaren van dergelijk bewijsmateriaal van mishandelingen in de gevangenis. Op deze manier lijkt deze door u geuite vrees weinig gegrond.

Ten slotte, rekening houdend met het feit dat u in maart of april 2014 in België aankwam maar eerst de tijd en de moeite nam om in de zomer van 2014 enkele dagen naar Spanje te gaan 'omdat u stress had' en pas een asielaanvraag indiende in België op 18 november 2014 (CGVS 25.06.2015 p. 14 + CGVS 24.11.2015 p. 8-9) – dus ruim een half jaar nadat u voor het eerst in België was aangekomen – dienen ernstige vragen te worden gesteld bij uw nood aan bescherming. Dergelijk gedrag valt niet te rijmen met de door u verklaarde vrees in uw land van herkomst. Uw verklaringen dat u de situatie niet kende en bang was dat u teruggestuurd zou worden naar Georgië, wegen hier niet tegen op, aangezien u al scheen te weten van de asielaanvraag van uw moeder, dat een laattijdige aanvraag een negatief effectief kan hebben op uw vraag tot internationale bescherming (CGVS 25.06.2015 p. 3). U was dus perfect op de hoogte dat u er goed aan doet zo snel mogelijk een asielaanvraag in te dienen. Het bestaan van de asielprocedure was u bovendien ook niet vreemd, gelet op de eerdere asielaanvragen van uw moeder en uw zussen (reeds in 2012 en in 1996).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. De kopieën van uw Georgische identiteitskaart en uw Georgisch paspoort, het duplicaat van uw geboortakte en uw werkboekje bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw professionele carrière, die hier niet betwist wordt. Het attest van de Belgische politie vermeldt enkel dat u uw bijlage 26 zou verloren zijn, meer niet. De documenten in verband met uw verblijf in de gevangenis werden reeds eerder besproken (zie boven).

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw moeder Naile K. (O.V. 6.609.311) door het CGVS op 2 maart 2012 eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming – een beslissing die op 28 maart 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd. Inzake beide asielaanvragen van uw zussen Nino K. (O.V. 4.504.941) en Nato K. (O.V. 4.504.942) werd door het CGVS op 30 augustus 1996 al besloten tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers middelen tegen de bestreden beslissing luiden als volgt:

"Schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van een administratieve bestuurshandeling. Schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is van mening dat de Commissaris-generaal een foute inschatting maakt van het probleem van verzoeker en ten onrechte van mening is dat verzoeker niet in aanmerking kan komen voor een erkenning.

In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de verklaringen van verzoeker vermits hij zeer veel bewijsdocumenten heeft meegedeeld die betrekking hebben op zijn gevangenisstraf en dat anderzijds

blijkt uit de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt dat er ten tijde van de opsluiting van verzoeker in de gevangenis ernstige mishandelingen plaatsvonden.

Verder blijkt uit de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt en waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dat het bekendmaken van mishandelingen in Georgische gevangenissen na de verkiezingen eind 2012 leidde tot het ontslag van twee ministers en van Bacho Akhalaia en verder tientallen werknemers van gevangenissen. Het leidde ook tot arrestatie van een twintigtal verantwoordelijken van de gevangenisadministratie en het openen van onderzoeken tegen tientallen betrokken personen.

De Georgische rechtbanken veroordeelden in de loop van 2013 verschillende personen die verantwoordelijke functies hadden in Georgische gevangenissen, onder meer van de gevangenis waar verzoeker was opgesloten.

Één van de veroordeelden was de genaamde Davit Kutchua die door verzoeker vernoemd werd.

De verantwoordelijke Bacho Akhalaia werd in november 2012 opgepakt en in oktober 2014 veroordeeld voor machtsmisbruik en mishandeling tot een gevangenisstraf van 7 jaar. Uit de informatie in het dossier blijkt verder dat Bacho Akhalaia bovendien nog beschuldigd wordt voor de mishandeling van zes gedetineerden in de gevangenis van Rustavi (de gevangenis waar verzoeker werd opgesloten) in 2006. In de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker gedurende lange tijd in de gevangenis heeft doorgebracht in de periode vanaf midden jaren '90 tot december 2013.

Vermits verzoeker na het afkondigen van een amnesty-wet door de nieuwe regering in april 2013 werd vrijgelaten mag aangenomen worden dat verzoeker niet voor criminele feiten van gemeen recht was opgesloten maar omwille van valse argumenten/politieke motieven.

Verzoeker is geboren in 1971 en op het ogenblik dat hij de gevangenis verliet in december 2013 was hij 42 jaar. Vanaf zijn 25ste jaar tot zijn 42ste jaar heeft hij de meeste jaren in de gevangenis doorgebracht. Verzoeker is een normaal denkend mens en ieder normaal denkend mens zou nooit willen terugkeren naar het land waar hij de helft van zijn leven in de gevangenis heeft doorgebracht als gevolg van vermeende feiten en bovendien vanaf de jaren 2005 tot 2012 het slachtoffer werd van mishandelingen toen Bacho Akhalaia het hoofd was van het Georgische gevangeniswezen.

Verzoeker heeft absoluut geen vertrouwen meer in de leiders van zijn land en er is geen enkele zekerheid voor hem dat bij een volgende verkiezing de oude machthebbers van de UNM-partij niet opnieuw aan de macht komen.

Verzoeker vraagt dan ook de vernietiging van de bestreden beslissing."

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Inzake het tijdstip van verzoekers asielaanvraag stelt de bestreden beslissing: "Ten slotte, rekening houdend met het feit dat u in maart of april 2014 in België aankwam maar eerst de tijd en de moeite nam om in de zomer van 2014 enkele dagen naar Spanje te gaan 'omdat u stress had' en pas een asielaanvraag indiende in België op 18 november 2014 (CGVS 25.06.2015 p. 14 + CGVS 24.11.2015 p. 8-9) – dus ruim een half jaar nadat u voor het eerst in België was aangekomen – dienen ernstige vragen te worden gesteld bij uw nood aan bescherming. Dergelijk gedrag valt niet te rijmen met de door u verklaarde vrees in uw land van herkomst. Uw verklaringen dat u de situatie niet kende en bang was dat u teruggestuurd zou worden naar Georgië, wegen hier niet tegen op, aangezien u al scheen te weten van de asielaanvraag van uw moeder, dat een laattijdige aanvraag een negatief effectief kan hebben op uw vraag tot internationale bescherming (CGVS 25.06.2015 p. 3). U was dus perfect op de hoogte dat u er goed aan doet zo snel mogelijk een asielaanvraag in te dienen. Het bestaan van de asielprocedure was u bovendien ook niet vreemd, gelet op de eerdere asielaanvragen van uw moeder en uw zussen (reeds in 2012 en in 1996)."

Verzoeker voert geen verweer tegen deze terechte motivering. Verzoekers laattijdige asielaanvraag ondergraaft *ab initio* de aangevoerde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade.

Verzoekers verzoekschrift bevat in wezen de herhaling van de gegevens van de bestreden beslissing inzake de slechte toestand van het gevangeniswezen in zijn land van herkomst zoals deze gold tot 2012. Verzoeker onderneemt echter geen poging om de motivering te weerleggen dat de reden van zijn gevangenzetting vreemd was aan het Verdrag van Genève van 1951.

De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoeker de mogelijkheid heeft om, indien nodig, de bescherming in te roepen van de Georgische autoriteiten. Verzoeker stelt dat hij niet wil terugkeren naar het land waar hij lang in de gevangenis heeft verbleven, dat hij geen vertrouwen meer heeft in de leiders van zijn land en dat bij de volgende verkiezingen de oude machthebbers weer aan de macht kunnen komen.

Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet stelt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Een vluchteling is overeenkomstig artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 1951 elke persoon *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Inzake het begrip 'bescherming' stelt artikel 48/5, § 2, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet:

“Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen,

mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

Gelet op de landeninformatie inzake de grondige wijziging van het gevangeniswezen alsook gelet op het feit dat ten aanzien van de verantwoordelijken voor de slechte situatie in de Georgische gevangenis juridische maatregelen werden genomen, kan verzoeker niet laten gelden dat hij in de onmogelijkheid is om, indien nodig, beroep te doen op de bescherming van de autoriteiten. Verzoeker werd overigens in het kader van een amnestieregel vrijgelaten, derhalve werd zijn situatie door de autoriteiten reeds in ogenschouw genomen; in deze omstandigheden kan hij bezwaarlijk laten gelden geen vertrouwen meer te hebben in de leiders van zijn land. De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het feit dat hij niet wil terugkeren naar het land waar hij lange tijd in de gevangenis heeft verbleven kan niet aanzien worden als een vrees voor vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Waar hij zijn vrees voor vervolging of risico op ernstige schade koppelt aan het resultaat van volgende verkiezingen blijkt dat dit ronduit hypothetisch is en derhalve niet dienstig kan worden aangevoerd.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS